

X. Celostátní studentská vědecká konference bakalářských a magisterských nelékařských zdravotnických oborů

SBORNÍK ABSTRAKT

23. dubna 2015, Průmyslová 395, Pardubice

Akce se koná pod záštitou Ing. Jany Pernicové, náměstkyně hejtmana Pardubického kraje.
Tato konference je organizována v rámci projektu Inovace studijních programů a internacionalizace
Fakulty zdravotnických studií Univerzity Pardubice (FZS UPa),
Reg.č.: CZ.1.07/2.2.00/28.0265, OP VK, Oblast podpory 7.2.2 Vysokoškolské vzdělávání

I. Obsah

1. Žena versus muž v profesi zdravotnického záchranáře – výhody a nevýhody pohlaví
Křemenová K. 5
2. Objemová substituce u zlomenin femuru a zlomenin páne
Hubálek L. 6
3. Zobrazovací metody v diagnostice akutní plicní embolie
Fišerová J. 7
4. Zobrazovací metody v diagnostice poranění hlavy
Rejdová P. 8
5. Využití zobrazovacích metod při traumatech dutiny břišní u dětí
Sovová A. 9
6. Korekce vrozených poruch barvocitu pomocí barevných filtrů typu ChromaGen
Kodetová M. 10
7. Rodička a podporná osoba při pôrode
Šrenkelová A.; Urbanová E. 11
8. Symboly ženství
Částová K.; Ratislavová K. 12
9. Bonding po pôrode
Vasilková P.; Mazúchová L. 13
10. Možnosti využití léčebné hypotermie v přednemocniční neodkladné péči
Procházka D. 14
11. Problematika výživy u pacientů hospitalizovaných na ARO/JIP
Jílková E. 15
12. Informační mapa péče pro ženu s fyziologickým šestineděním
Petřínová L.; Moravcová M. 16
13. Vliv alkoholu a kouření na vývoj plodu
Stuchlá L.; Janoušková K. 17
14. Současné problémy zdravotnických záchranných služeb ČR
Chmelíková A. 18
15. Odlišné chování zdravotníků vybraných skupin
Tichá K. 19
16. Vliv 2. světové války na život přeživších
Vydrželová E.; Čermáková K. 20
17. Chromagenové filtry a jejich vliv na rychlost čtení u dětí
Osičková B.; Veselý P.; Synek S. 21
18. Pohled arabských pacientů na české zdravotnictví
Toumová K.; Nováková D. 22
19. Nozokomiální nákazy – výskyt a prevence katérových infekcí centrálního žilního řečiště
Červinková T.; Rabová M. 23

I. Žena versus muž v profesi zdravotnického záchranáře – výhody a nevýhody pohlaví

Křemenová K.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni

Kremenka@students.zcu.cz

Klíčová slova:

předpoklady, zdravotnický záchranář, žena

Abstrakt:

Úvod: Studijní obor Zdravotnický záchranář je poslední dobou stále více populární. Před podáním přihlášek na studium tohoto oboru studenti často neuvažují o svém budoucím uplatnění. Bohužel to je zásadní problém – zejména u dívek. Dívky tvoří nezanedbatelnou část studentů tohoto oboru, ale uplatnění na zdravotnických záchranných službách v České republice je problematické. Některé zdravotnické záchranné služby se domnívají, že zaměstnáním ženy na pozici zdravotnický záchranář do pozemní posádky by porušili nařízení vlády.

Cíl: Cílem šetření bylo zjistit počty žen a mužů studující bakalářský studijní obor Zdravotnický záchranář v České republice a jaký názor na přijímání či nepřijímání žen na pozici zdravotnického záchranáře u zdravotnické záchranné služby mají studenti a zaměstnanci.

Metoda: Použity byly dva typy anonymních dotazníků. Osloveny byly všechny fakulty a zdravotnické záchranné služby v České republice.

Výsledky: Výzkumného šetření se zúčastnilo 221 studentů a 188 zaměstnanců záchranné služby. Celkový počet studentů bakalářského studijního oboru Zdravotnický záchranář v České republice je v roce 2015 613, z toho je 254 studentek – žen.

Závěr: V závěru bychom chtěli zdůraznit, že obor Zdravotnický záchranář studuje mnoho studentů, kteří přichází obor studovat s nadějí, která se během pár let rozplyne, a z nadšených studentů jsou rázem studenti vyhořelí, jelikož během studia zjistí, že se k práci ve své vysněné pracovní pozici nedostanou a to jen z důvodu genderových stereotypů.

2. Objemová substituce u zlomenin femuru a zlomenin pánve

Hubálek L.

Fakulta zdravotnických studií, Univerzita Pardubice

hubalek.lukas@seznam.cz

Klíčová slova:

infuzní terapie, hemoragický šok, vnitřní prostředí

Abstrakt:

Úvod: Infuzní terapie je dnes velmi aktuálním tématem. Máme k dispozici velké množství infuzních roztoků a každý z nich je jednak originální svým složením, zároveň i rozdílným vlivem na vnitřní prostředí organismu.

Cíl: Cílem šetření bylo poukázat na rozdílnost složení jednotlivých infuzních roztoků a jejich dopadů na vnitřní prostředí při podání u pacientů s hemoragickým šokem u zlomenin femuru a zlomenin pánve.

Metoda: Ve výzkumném šetření bylo využito metody kvantitativního výzkumu prostřednictvím retrospektivní analytické studie. Do zkoumaného souboru bylo zahrnuto 34 pacientů ze dvou nemocničních zařízení z období 2011 – 2014 s diagnózou zlomeného femuru či zlomené pánve typu B a typu C. Hodnoceno bylo množství krevních ztrát, reakce organismu na ně – vstupní a výstupní vitální funkce, dále základní laboratorní výsledky (pH, pCO₂, hemoglobin, hematokrit, Na, K, Cl, laktát, bilanci tekutin, veškeré podané roztoky, jejich množství a vliv právě na sledované laboratorní hodnoty).

Výsledky: Z výzkumu vyplynulo, že u vybraného souboru pacientů nejšetrněji (tedy s nejmenšími výkyvy hodnot pH a elektrolytů) dopadly roztoky Ringer fundin a Plasma-lyte roztok. Naopak nejhůře (s největšími výkyvy pH a elektrolytů) dopadl Fyziologický roztok.

Závěr: Výsledky výzkumu poukazují na nezbytnost správné volby infuzního roztoku u pacientů s hrazením většího objemu tekutin.

3. Zobrazovací metody v diagnostice akutní plicní embolie

Fišerová J.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni

Fiskka@seznam.cz

Klíčová slova:

angiografie, perfuzní scintigrafie plic, plicní embolie, radiační dávka, výpočetní tomografie

Abstrakt:

Úvod: Plicní embolie se v dnešní moderní době stala záležitostí celé společnosti. Je to vlivem rizikových faktorů, které se týkají širokého věkového spektra obyvatelstva. Diagnostika u pacientů s tímto onemocněním hraje velkou roli. Medicínské technologie jsou stále vyvíjeny a zdokonalovány, proto je diagnostika plicní embolie proměnlivou záležitostí.

Cíl: Cílem práce bylo porovnání diagnostických metod využívaných v dané indikaci z různých hledisek. Pozornost byla věnována hlavně výpočetní tomografii (CT) – angiografii a perfuzní scintigrafii plic, u kterých byla porovnána četnost vyšetření za určité období, dále bylo cílem zjistit efektivní dávky, které byly poté porovnány s údaji ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví ČR č. 11/2003.

Metoda: Při tomto kvantitativním výzkumu byla data získána z informačního systému nemocnice fakultního typu, poté byla statisticky zpracována. Zkoumané období bylo od 1.1.2013 do 4.9.2014. Sběr dat probíhal během odborné praxe v zimním semestru v akademickém roce 2014/2015. Jediným kritériem respondentů byla potenciální diagnóza plicní embolie.

Výsledky: Zjistili jsme, že k diagnostice plicní embolie byla ve více než 80 % případů využita CT angiografie oproti scintigrafii plic. Dále, že se ke kontrolním vyšetřením převážně využívá scintigrafie plic, a že je v dané indikaci přesnost CT angiografie velmi vysoká a je vysokým přínosem v této diagnostice, i přes její vyšší radiační zátěž. Zjištěné efektivní dávky byly v normě.

Závěr: Protože se možnosti diagnostiky plicní embolie neustále vyvíjí, je zapotřebí držet s tímto vývojem krok a komplexně nahlížet na tuto problematiku, což bylo hlavním cílem této práce, která se snaží o ucelený náhled na možnosti diagnostiky dané indikace.

4. Zobrazovací metody v diagnostice poranění hlavy

Rejdová P.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni
n.arteP@seznam.cz

Klíčová slova:

fraktura, hematom, magnetická resonance, počítačová tomografie, rentgen

Abstrakt:

Úvod: Poranění hlavy a mozku je v současné době stále tíživějším problémem, protože roste počet jejich případů. Je proto nezbytně nutné, aby byla tato zranění rychle a správně diagnostikována a díky tomu bylo možné zvolit nejvhodnější léčbu.

Cíl: Vytvořit výukový materiál formou patologických ukázek poranění hlavy. Statisticky vyhodnotit údaje o věku, pohlaví, příčině a typu poranění pacientů, kteří utrpěli poranění hlavy diagnostikované pomocí zobrazovacích metod.

Metoda: Metodika výzkumu je kombinací sběru obrazové dokumentace a statistického zpracování dat. Byly zpracovány statistické údaje o pohlaví, věku, příčině a typu poranění u 278 pacientů s kranio cerebrálním traumatem, kteří byli v srpnu 2014 vyšetřeni v nemocnici fakultního typu na Klinice zobrazovacích metod, a to na skiografii, výpočetní tomografii nebo magnetické resonanci. Byly vytvořeny tabulky a grafy, které demonstrují naše výsledky.

Výsledky: Ze zpracování dat vyplynulo, že muži zaujímají 63 %, ženy pouze 37 % všech vyšetřovaných, což potvrzují i různé literární zdroje. Výrazně převládá skupina do 10 let věku. Na vině tak vysokého počtu vyšetřování dětí s poraněními hlavy jsou zejména pády. Navýšení počtu pacientů je patrné i ve věkové skupině 21 – 30 let.

Závěr: V průběhu sběru statistických dat jsme narazili na opomíjenou skutečnost, že dochází k jisté nadbytečnosti prostého snímkování lebky u dětí, což nám potvrdil i literární zdroj. Patologický stav byl u prostého snímku lebky dítěte zjištěn pouze ve 2,9 % případů.

5. Využití zobrazovacích metod při traumatech dutiny břišní u dětí

Sovová A.

*Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni
alena.sovova@gmail.com*

Klíčová slova:

děti, dutina břišní, poranění, zobrazovací metody

Abstrakt:

Úvod: Poranění břicha je jeden z nejzávažnějších úrazů dětských pacientů, při nichž zobrazovací metody hrají nezbytnou roli. Zobrazovací metody značně přispívají ke včasné a správné diagnóze poraněných orgánů břicha, u nichž přesný stav v urgentních situacích nemusí být snadné stanovit, protože většina břišních poranění bývá spojena s poraněním dalšího systému.

Cíl: Hlavním cílem práce bylo poukázat na nepostradatelnost jednotlivých zobrazovacích metod v diagnostice poranění dutiny břišní u dětí. Dalším cílem bylo zjistit, které poranění bylo ve zkoumaném souboru nejčastější a jaký byl nejčastější mechanismus úrazů. Dále která zobrazovací metoda má v diagnostice převahu a v jakém věku bylo poranění nejčastější.

Metoda: Pro výzkum byl vybrán soubor dětí ve věku 1 – 17 let. Sledované období bylo vymezeno pro rok 2003 – 2014. Data byla poskytnuta nemocnicí fakultního typu.

Výsledky: V letech 2003 – 2014 bylo vyšetřeno celkem 87 poraněných dětí. Věkové rozmezí pacientů s poraněním dutiny břišní bylo 1 – 17 let, věkový průměr činil 9 let. Zobrazovací metodou první volby byla ultrasonografie. Nejčastěji poraněným orgánem byla slezina. Nejčastějším mechanismem úrazu byly pády z výše, případně pády na předmět.

Závěr: Z výzkumu vyplývá, že nejčastěji byly děti poraněny ve věku 7 – 9 let. Metodou první volby pro diagnostiku byla ultrasonografie, která byla užita u 61 dětí. Nejčastějším mechanismem úrazu byly pády z výše, celkem 34. Slezina byla poraněna u 55 dětí.

6. Korekce vrozených poruch barvocitu pomocí barevných filtrů typu ChromaGen

Kodetová M.

Lékařská fakulta, Masarykova univerzita

393373@mail.muni.cz

Klíčová slova:

barevné filtry, barevné vidění, ChromaGen, poruchy barvocitu

Abstrakt:

Úvod: Kontaktní a brýlové čočky ChromaGen patří mezi barevné filtry, které jsou využívány ke korekci vrozených poruch barvocitu. Barevné filtry nejsou schopny vyléčit chromatickou vadu, nicméně při aplikaci správného filtru mohou do jisté míry zvýraznit kontrast mezi jednotlivými barvami a subjektivně tak zlepšit kvalitu vnímaného zrakového vjemu.

Cíl: Cílem této práce bylo vytvoření uceleného postupu pro korekci poruch barvocitu pomocí filtrů ChromaGen a jeho následné otestování v klinické praxi.

Metoda: Vlastní měření bylo rozděleno do tří fází. V úvodní diagnostické fázi byla vyhodnocována kvalita naturálního barvocitu pomocí pseudoizochromatických tabulek a 100-Hue testu. Ve druhé – korekční – fázi byl hledán vhodný filtr ChromaGen, který nejlépe korigoval pacientův deficit. Poslední fáze se skládala z opětovného vyšetření na 100-Hue testu s objektivně i subjektivně nejlépe hodnoceným filtrem.

Výsledky: Výsledky byly zpracovány formou kazuistik jednotlivých případů. Vyšetření se zúčastnila skupina čtyř mužů trpících jednou z forem kongenitální červeno-zelené poruchy barvocitu. Z počtu čtyř testovaných subjektů reagovali na korekci dva pozitivně, zatímco dva vyšetřovaní nevykazovali žádné zlepšení.

Závěr: Výsledky vyšetření indikují, že korekce pomocí barevných filtrů je značně individuální. Toto zjištění bylo v minulosti potvrzeno ve více studiích věnujících se této tématice. Pro vytvoření uceleného postupu aplikace filtrů ChromaGen v klinické praxi je nutné vykonat komplexnější testování na větším počtu vhodných subjektů.

7. Rodička a podporná osoba pri pôrode

Šrenkelová A.¹; Urbanová E.¹

¹Jesseniova lekárska fakulta v Martine, Univerzita Komenského v Bratislave
anna.srenkelova@gmail.com, eva.urbanova@jffmed.uniba.sk

Kľúčové slová:

partner pri pôrode, podporné osoby, očakávania rodičky

Abstrakt:

Úvod: Prítomnosť podpornej osoby pri pôrode poskytuje rodičke pocit istoty, podporu v psychickej oblasti a môže pomáhať aj po fyzickej stránke. Vďaka týmto aspektom môže byť dobrým prostriedkom k zaisteniu optimálnej spolupráce rodičky počas pôrodu.

Cieľ: Cieľom práce bolo zistiť, či prítomnosť podpornej osoby pri pôrode naplnila očakávania rodičky. V čiastkových cieľoch sa zisťovalo, kto bola najčastejšie podporná osoba a či s rodičkou navštevovala psychofyzickú prípravu na pôrod.

Metodika: Pre účely práce bola použitá metóda pološtruktúrovaného rozhovoru obsahujúca 7 základných otázok, ktoré sa orientovali na základné údaje o priebehu pôrodu, vplyvu podpornej osoby na priebeh pôrodu, v akých oblastiach bola podporná osoba nápomocná a či splnila očakávania rodičky. Skúmanú vzorku tvorilo 25 respondentiek (n = 25) vo veku od 21 do 42 rokov. Respondentky boli oslovené v Mami-klube v Kysuckom Novom Meste a prostredníctvom osobných kontaktov počas mesiacov január až marec 2014, rozhovory boli uskutočnené s časovým odstupom 0 – 3 roky po pôrode.

Výsledky: Analýza rozhovorov ukázala, že očakávania rodičiek boli splnené v 23 prípadoch (n = 23), najväčší prínos videli v psychickej podpore (n = 24) a v lepšom zvládaní bolesti (n = 20). Vo všetkých prípadoch (n = 25) bol podpornou osobou partner rodičky. Kurz psychofyzickej prípravy na pôrod absolvovalo 10 respondentiek (n = 10) pričom 4 ho absolvovali s partnerom (n = 4). Dvanásť žien (n = 12) uviedlo, že prítomnosť partnera podľa ich názoru pozitívne ovplyvnila správanie sa zdravotníckeho personálu.

Záver: Výstupy rozhovorov naznačujú platnosť teoretických poznatkov skúmanej problematiky. Určitou zaujímavosťou boli skúsenosti rodičiek s pozitívnym vplyvom prítomnosti partnera na správanie zdravotníckeho personálu. Závery však nemožno zovšeobecňovať a budú vyžadovať ďalšie skúmanie.

8. Symboly ženství

Částová K.¹; Ratislavová K.¹

¹Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni
kristina.castova@gmail.cz, ratislav@kos.zcu.cz

Klíčová slova:

hysterektomie, podpora, porodní asistentka, symbol, ženství

Abstrakt:

Úvod: Ženské sebevědomí a pohlavní identita vycházejí z určujících znaků, tedy symbolů ženství. Pokud jsou ženě symboly ženství odejmuty či změněny, může to žena prožívat problematicky. Ženství a ženská identita má svůj základ somatický, ale je také psychologicky a kulturně podmíněna. Svou ženskost žena cítí a prožívá.

Cíl: Cílem šetření bylo zhodnocení celkového dopadu ztráty symbolu ženství (dělohy) na ženu po gynekologické operaci.

Metoda: Šetření bylo vedeno kvalitativně pomocí dvou případových studií. Pro získání informací byl použit polostandardizovaný rozhovor. Případy byly podrobně popsány a analyzovány. Analýza byla vedena dle dílčích cílů práce (popis a analýza pocitů a prožitků ženy, psychosociálních skutečností souvisejících se ztrátou symbolu ženství, identifikace úlohy porodní asistentky v péči o tyto ženy, identifikace potřeb ženy po ztrátě symbolu ženství). Kvalitativní šetření bylo doplněno průzkumem osvětlujícím chápání symbolů ženství ženami. Počet respondentek byl 27.

Výsledky: V případových studiích byla identifikována souvislost mezi vnímáním ženství a výskytem post-hysterektomického syndromu, vliv sociálních a kulturních jevů na prožitky žen při ztrátě. Byla zjištěna nedostatečná podpora, edukace a zájem ze strany porodních asistentek v problematice ženství. Dotazované ženy se shodovaly na přínosu podpory ženství a důležitosti podpory porodních asistentek.

Závěr: V této kvalitativní studii byly porovnávány dvě případové studie žen po hysterektomii a jejich pohled na ženství. Výsledky šetření nelze zobecnit, přesto nás mohou výsledky naší studie upozornit na individuální rozdíly v prožívání ženství u pacientek po hysterektomii, důležitosti empatické a aktivní účasti porodních asistentek v komplexní péči o pacientky.

9. Bonding po pôrode

Vasilková P.¹; Mazúchová L.¹

¹Ústav pôrodnej asistencie, Jesseniova lekárska fakulta Univerzity Komenského, Martin

patricia.vaskova@gmail.com, mazuchova@jffmed.uniba.sk

Kľúčové slová:

dieťa, pôrodná asistentka, popôrodný bonding, vzťahová väzba, žena

Abstrakt:

Úvod: Popôrodný bonding chápeme ako intenzívny zážitok bezprostredného a ničím nerušeného spojenia medzi matkou a dieťaťom kontaktom koža na kožu hneď po pôrode.

Cieľ: Cieľom štúdie bolo zistiť informovanosť žien o bondingu po pôrode, ich prežívanie vo vzťahu k bondingu a zistiť skúsenosti žien s podporou a realizáciou bondingu v pôrodniciach na Slovensku. Zistiť štatistickú významnosť vplyvu veku, vzdelania, plánovania dieťaťa na informovanosť o bondingu, na prežívanie bondingu, vplyvu prítomnosti blízkej osoby na realizáciu bondingu.

Metóda: Štúdie sa zúčastnilo 2 001 žien (vek 29,96 rokov \pm 5,34 rokov), ktoré rodili spontánne v období za posledné tri roky. Metódou zberu údajov bol dotazník vlastnej konštrukcie. Pre vyhodnotenie sme použili deskriptívnu štatistiku a Chi-kvadrát test nezávislosti.

Výsledky: Zistili sme, že väčšina žien bola pred pôrodom informovaná o bondingu (48,43 % dostatočne a 41,88 % čiastočne). Väčšina žien (93,90 %) túžila po bondingu a mala silu (82,86 %) byť bezprostredne po pôrode v kontakte so svojím dieťaťom. Ukázalo sa, že v pôrodniciach na Slovensku je popôrodný bonding nedostatočne podporený. Zistili sme štatisticky významný vplyv veku ($\chi^2 = 18,792$; $p < 0,00008$), vzdelania ($\chi^2 = 101,438$; $p < 0,000005$), plánovania dieťaťa ($\chi^2 = 12,452$, $p < 0,002$) na informovanosť žien o bondingu pred pôrodom, vplyv prítomnosti blízkej osoby na realizáciu bondingu po pôrode ($\chi^2 = 47,340$; $p < 0,000005$).

Záver: Ochota a pochopenie významu bondingu po pôrode zo strany pôrodných asistentiek sú dôležité pri podpore bondingu, aby patril medzi priority v starostlivosti o matku a dieťa. Podporou bondingu pôrodná asistentka podporuje fyziologickú, imunologickú a psychologickú adaptáciu dieťaťa a matky a dáva zdravý základ vzťahovej väzbe.

10. Možnosti využití léčebné hypotermie v přednemocniční neodkladné péči

Procházka D.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni
p.danielprochazka@gmail.com

Klíčová slova:

hypotermie, kardiopulmonální resuscitace, přednemocniční péče

Abstrakt:

Úvod: Léčebná hypotermie je nyní považována za jedinou efektivní metodu prokazatelně zlepšující neurologický stav pacienta po náhlé zástavě oběhu. Její využití v prostředí nemocniční neodkladné péče u pacienta po náhlé zástavě oběhu je dnes standardem. Jak je to v přednemocniční neodkladné péči?

Cíle: Zmapovat dostupné informace o využití léčebné hypotermie v přednemocniční neodkladné péči v České republice. Zjistit rozsah využití léčebné hypotermie v přednemocniční neodkladné péči v České republice. Zjistit, jaké metody chlazení využívají zdravotnické záchranné služby v České republice. Popsat využití léčebné hypotermie v prostředí přednemocniční neodkladné péče s návazností na nemocniční neodkladnou péči.

Metoda: Kvantitativní šetření bylo provedeno v období leden až březen 2015 na všech zdravotnických záchranných službách v České republice pomocí dotazníku obsahujícího patnáct otázek (šest uzavřených, sedm polouzavřených, dvě otevřené). Rozesláno bylo 14 dotazníků s 86% návratností. Ukázková kazuistika popisuje případ pacienta po neodkladné resuscitaci, u něhož byla použita metoda léčebné hypotermie.

Výsledky: Data z dotazníků byla vyhodnocena a zpracována do grafů a tabulek. Výsledky udávají, že léčebnou hypotermii využívá sedm dotazovaných zdravotnických záchranných služeb v České republice.

Závěr: Léčebná hypotermie je hojně využívaná metoda. Uplatňuje se u pacientů po resuscitaci s obnovou spontánního oběhu a v určitých indikacích v neurochirurgii nebo kardiochirurgii. Vzhledem ke kladnému aktivnímu postoji odborníků věnujících se této problematice věříme, že se metoda léčebné hypotermie rozšíří i do dalších oborů.

II. Problematika výživy u pacientů hospitalizovaných na ARO/JIP

Jílková E.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni

Ev.jilkova@seznam.cz

Klíčová slova:

enterální výživa, malnutrice, parenterální výživa, složky výživy

Abstrakt:

Úvod: Je prokázáno, že hladovění nebo nedostatečná výživa významně zhoršují stav organismu a tím i negativně ovlivňují výsledky léčebných metod a prodlužují dobu hospitalizace. Dnešní medicína se stále více zaměřuje na terapii (farmakologickou, chirurgickou) a podceňuje důležitou složku výživy, která je ovšem nedílnou součástí celkové terapie. Až 40 % pacientů trpí malnutricí během pobytu v nemocnici. Malnutrice je stav, kdy se tělu nedostávají základní živiny – jejich příjem nestačí pokrývat jejich potřebu. Malnutrice způsobuje rozvoj katabolismu, poruchy orgánových funkcí, imunity, hojení ran, komplikuje pooperační průběh a prodlužuje dobu hospitalizace.

Cíle: Zjistit, zda existují standardy výživy pro hospitalizované pacienty. Zjistit, zda se na tvorbě standardů výživy podílí multidisciplinární tým tvořený vedoucím lékařem Kliniky dietologie a nutričním terapeutem. Zjistit, zda jsou dodržovány výživové standardy při podávání parenterální a enterální výživy.

Metoda: Výzkumné šetření probíhalo v období únor až březen 2015. Pro získání kvantitativních výsledků bylo použito dotazníkové šetření na oddělení centrální jednotky intenzivní péče nejmenovaného zdravotnického zařízení. Pro kvalitativní výsledky byla použita kazuistika pacientky s malnutricí.

Výsledky: Všechna data z dotazníků byla vyhodnocena a zpracována do grafů a tabulek. Získaná data z výzkumu vyvrátila stanovené hypotézy.

Závěr: Potraviny dokážou významně měnit funkci genů. Mnohé jevy poslední doby pak mají za následek jasný vztah k civilizačním onemocněním. I díky tomu klinická výživa našla své místo napříč všemi obory medicíny. Forma a množství nutriční podpory v intenzivní péči by měly být denně přehodnocovány, aby nedocházelo ke komplikacím. Výstupem práce je vytvoření standardu pro výživu a podávání stravy nemocným.

12. Informační mapa péče pro ženu s fyziologickým šestinedělím

Petřinová L.¹; Moravcová M.¹

¹Fakulta zdravotnických studií, Univerzita Pardubice

petrinova.l@seznam.cz, marketa.moravcova@upce.cz

Klíčová slova:

edukace, fyziologické šestinedělí, informační mapa péče, porodní asistentka

Abstrakt:

Úvod: Období šestinedělí je velkou změnou v životě každé ženy. Musí se vyrovnat se všemi změnami, které těhotenství a porod přináší a zároveň se vyrovnat s novou životní rolí matky. Důsledná edukace, neustálé opakování a doplňování chybějících informací jsou nedílnou součástí péče porodní asistentky o ženu v tomto období. Informační mapa péče je vhodným edukačním prostředkem, který může napomoci navázat kontakt mezi porodní asistentkou a šestinedělkou a zároveň může pomoci se ženě lépe orientovat ve velkém objemu získávaných informací.

Cíl: Cílem práce bylo vytvoření informační mapy péče pro ženu s fyziologickým šestinedělím, která by měla být používána na oddělení šestinedělí ve vybraném zdravotnickém zařízení.

Metoda: Byl proveden kvalitativní výzkum pomocí rozhovoru, studia dokumentace a pozorování. Respondentkami byly tři ženy v období fyziologického šestinedělí. Na základě získaných dat a vypracování plánů péče formou procesu v porodní asistenci byly zjištěny edukační potřeby sledovaných žen v období fyziologického šestinedělí, které vytvořily základ pro tvorbu informační mapy péče. Ta pak byla systematicky vytvořena a graficky upravena tak, aby byla pro šestinedělkou přehledná a poutavá a měla zároveň dostatečnou informační hodnotu.

Výsledky: Byla vytvořena informační mapa péče pro ženu s fyziologickým šestinedělím, která je v současnosti ověřována na vybraném klinickém pracovišti.

Závěr: Ženy v období šestinedělí vyžadují vysokou potřebu edukace a stálého doplňování informací, proto je důležité se této problematice věnovat. Vytvořená informační mapa péče by měla edukační činnost porodní asistentky posunout správným směrem a pomoci ženám získat adekvátní informace, které jim pomohou tímto složitým obdobím projít.

13. Vliv alkoholu a kouření na vývoj plodu

Stuchlá L.¹; Janoušková K.¹

¹Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni
lada.stuchla@seznam.cz, kjanousk.@kos.zcu.cz

Klíčová slova:

alkohol, kouření, porodní asistentka, těhotenství, vývoj plodu

Abstrakt:

Úvod: Alkohol a kouření cigaret jsou považovány za nejrozšířenější a nejhojněji užívané drogy. Ženy jsou oproti mužům vnímavější, závislost vzniká snadněji. Známý jsou negativní důsledky nejen na lidský organizmus, ale také na průběh těhotenství a vývoj plodu. Nitroděložním působením těchto látek na vyvíjejícího se jedince může dojít k jeho tělesnému, neurologickému a psychologickému poškození.

Cíl: Cílem šetření bylo zjistit důsledky působení alkoholu a cigaretového kouře na vyvíjejícího se jedince a analyzovat konkrétní případ kojence, jenž byl nitroděložně vystavován působení alkoholu a cigaretového kouře.

Metoda: Výzkum byl proveden kvalitativní metodou. Metodou sběru dat byla případová studie vybraného jedince v kojeneckém věku, analýza zdravotnické dokumentace, pozorování a polostrukturované rozhovory se zdravotními pracovníky. Z matčiny anamnézy, jež byla sepsána před porodem, bylo zjištěno kouření 40 cigaret denně a pití tvrdého alkoholu v průběhu těhotenství. K rozboru údajů byla použita též odborná literatura.

Výsledky: Dosavadní tělesný i psychický stav kojence odpovídá věku i normě. Prognóza jeho budoucího vývoje však není jasná, jedná se o rizikového jedince. Odchyly se mohou projevit v pozdějším věku. Diagnostika alkoholového poškození a vlivu nikotinu na narozené dítě je obtížná. V případové studii byla zachycena složitost daného případu.

Závěr: Vývoj jedince je ovlivněn mnoha faktory a není snadné určit, do jaké míry se na něm podílelo působení nikotinu a alkoholu. Závislost na těchto látkách však není jen zdravotnický problém, proto je třeba poskytovat cílenou pomoc rizikovým ženám i jejich dětem.

14. Současné problémy zdravotnických záchranných služeb ČR

Chmelíková A.

Fakulta zdravotnických studií, Západočeská univerzita v Plzni

chmela@students.zcu.cz

Klíčová slova:

financování, kompetence, legislativa, vybavenost, zdravotnická záchranná služba

Abstrakt:

Úvod: Mezi nejzávažnější současné problémy zdravotnických záchranných služeb v České republice patří nevyhovující systém financování těchto služeb a z něho plynoucí nedostatek finančních prostředků. Velmi diskutovanou záležitostí je také nedostačující úhrada ze zdravotního pojištění či chybějící řešení otázky financování administrativní činnosti a činnosti operačních středisek. Pozornost je třeba věnovat i výhodám a nevýhodám současné legislativy týkající se zdravotnických záchranných služeb.

Cíle práce: Hlavním cílem práce je odhalit nejzásadnější problémy zdravotnických záchranných služeb v České republice v roce 2014, zejména v oblasti financování a předložit je v ucelené podobě. Ostatními úkoly této práce je popsat současný stav, legislativu, vybavení a uvést domnělé nejzávažnější a nejdůležitější problémy zdravotnických záchranných služeb ve třech krajích České republiky a porovnat nesnáze a nedostatky v této oblasti.

Metoda: Pro výzkumnou část práce byl zvolen kvalitativní výzkum – metoda rozhovoru a následné analýzy zjištěných skutečností.

Výsledky: Výsledky práce popisují problémy týkající se nedomyšleného způsobu financování zdravotnické záchranné služby v České republice a ne zcela funkčního rozdělení kompetencí zdravotnických záchranářů a lékařského personálu.

Závěr: Návrh řešení současných problémů zdravotnických záchranných služeb v České republice a z něj plynoucí doporučený postup pro zlepšení situace.

15. Odlišné chování zdravotníků vybraných skupin

Tichá K.

*Zdravotně sociální fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
katerina.ticha@atlas.cz*

Klíčová slova:

komunikace, minorita, transkulturní ošetřovatelství

Abstrakt:

Úvod: Transkulturní ošetřovatelství je aktuální téma. Pacienti jsou čím dál více odlišných kultur a vyznání. Na zdravotníky je kladen požadavek poskytovat kvalitní péči všem. I sami pečující ale mohou být odlišné kultury, vyznání či národnosti.

Cíl: Vstupním výzkumným problémem bylo zjistit, jaké problémy provázejí všeobecnou sestru, patřící k menšinové společnosti, při výkonu své profese. Výzkumný soubor je tvořen 16 všeobecnými sestrami patřícími k menšinové společnosti, a to všeobecné sestry homosexuálně orientované, zdravotně znevýhodněné, s etnickou odlišností a vyznávající určité náboženství.

Metoda: Pro empirickou část byl zvolen kvalitativní přístup. Metodou sběru dat byla vybrána případové studie, životní příběh. Pro výběr respondentů byla použita metoda sněhové koule.

Výsledky: Výsledky práce jsou rozčleněny do 4 skupin. Všeobecné sestry cizí národnosti, s odlišným vyznáním, homosexuálně orientované a se zdravotní odlišností.

Ve skupinách byly sledovány 4 oblasti. Oblast kontaktu s kolegy na pracovišti, subjektivní pocity z komunikace, oblast problematických ošetřovatelských výkonů a interakce s pacientem.

V rámci šetření byly zjišťovány jevy, které byly charakteristické pouze v některých skupinách. Pro skupinu všeobecných sester cizí národnosti je do pozorovaných jevů zařazena životní situace. Všeobecné sestry se zdravotní odlišností popisují problematické ošetřovatelské výkony. Respondentky hlásící se k určitému vyznání hovoří o své víře a hodnotách, respondentky s homosexuální orientací popisují konkrétní neshody s pacienty.

Závěr: Výsledky výzkumu poukazují na nutnost výzkumů v této oblasti a vyžadují větší pozornost zkoumaného tématu pro větší spokojenost všeobecných sester a zefektivnění ošetřovatelské péče.

16. Vliv 2. světové války na život přeživších

Vydrželová E.¹; Čermáková K.¹

¹Fakulta zdravotnických studií, Univerzita Pardubice
v.efka@seznam.cz, katerina.cermakova@upce.cz

Klíčová slova:

historie 2. světové války, trauma, váleční veteráni, vojáci

Abstrakt:

Úvod: Aktuální světová politická situace jako např. teroristické útoky v evropských městech, potencionální ohrožení ze strany Islámského státu a vnitropolitická situace na Ukrajině, nás upozorňují na možnost válečných konfliktů. Život v míru a toleranci není v dnešním světě samozřejmost, je to dar.

Připomínání minulosti může působit preventivně. 2. světová válka ovlivnila životy všech lidí, kterých se dotkla. V našem příspěvku upozorňujeme na dopady války u válečných veteránů.

Cíl: Zjistit, zda 2. světová válka ovlivnila život přeživších ve všech jeho dimenzích.

Metoda: Pro výzkum byl vybrán kvalitativní výzkumný design. Jako nástroj pro sběr dat byl zvolen polostrukturovaný rozhovor. Rozhovory s respondenty probíhaly v Domově pro válečné veterány v Olomouci a v Praze. Rozhovory byly nahrávány na diktafon a následně byla provedena doslovná transkripce. Analýza dat byla provedena metodou Obsahové analýzy textu.

Výsledky: Celkově se výzkumu zúčastnilo 6 respondentů (4 muži, 2 ženy). Všichni respondenti žijí v domovech pro válečné veterány Olomouc a Praha. Váleční veteráni bojovali jednak na našem území, v Anglii, a jedna zdravotní sestra pracovala v polní nemocnici na Východní frontě.

Závěr: Dle stanovených výzkumných otázek bylo zjištěno, že válka měla vliv na fyzickou (nemoci pohybového aparátu, smyslová poškození), psychickou (projevy Posttraumatické stresové poruchy – z důvodu prožitku války, ale také z pobytu v pracovních táborech), spirituální stránku (potřeba šířit své zkušenosti a prožitky, hrdost k armádě, smysl života je rodina), ale také je ovlivnila po stránce sociální (vlastenectví, problematické rodinné vztahy, zvýšené pouto k lidem se stejným prožitkem).

17. Chromagenové filtry a jejich vliv na rychlost čtení u dětí

Osičková B.¹; Veselý P.¹; Synek S.¹

¹Lékařská fakulta, Masarykova univerzita Brno

395327@mail.muni.cz, 176573@mail.muni.cz, 1561@mail.muni.cz

Klíčová slova:

chromagenové filtry, poruchy čtení, rychlost čtení

Abstrakt:

Úvod: Chromagenové filtry mohou zmírnit distorce v textu vnímané některými jedinci s dyslexií a určitou formou vizuálního stresu. Jejich používání může vést ke zvýšení rychlosti čtení.

Cíl: Cílem studie je posoudit vliv individuálně volených chromagenových filtrů na rychlost čtení u dětí.

Metoda: První fáze šetření byla provedena na 30 osobách ve věku 7 – 8 let. U žádného z jedinců se nevyskytovaly poruchy barvocitu ani poruchy čtení. V prvním kroku byl pomocí Ishiharových tabulek testován barvocit a pomocí čtecích tabulek vízus do blízka. Následoval výběr optimální barvy filtru empirickým zkoušením. Samotný test rychlosti čtení obsahoval 15 jednoduchých slov, která se vyskytovala v deseti různých uspořádáních. Dítě četlo text co nejrychleji a co nejpřesněji po dobu jedné minuty, a to opakovaně s a bez použití filtrů. Bylo zaznamenáváno celkové skóre a počet chyb.

Výsledky: V rámci skupiny dětí, u nichž se nevyskytují poruchy čtení, výsledky neprokázaly statisticky významný rozdíl mezi rychlostí čtení s a bez použití filtrů (Wilcoxon test, $p = 0,9$). Rozdíl v počtu nesprávně přečtených či vynechaných slov byl ale statisticky významný (Wilcoxon test, $p < 0,01$). Většina testovaných udávala subjektivně pocit většího komfortu při čtení s použitím chromagenových filtrů.

Závěr: V první fázi studie nebyl prokázán pozitivní vliv chromagenových filtrů na rychlost čtení u dětí bez čtecích obtíží. Zároveň byl prokázán statisticky významný rozdíl v počtu chybně přečtených či vynechaných slov s a bez použití filtrů. Druhá fáze bude zaměřena na testování dětí s poruchami čtení. Zde je očekáváno výrazné zlepšení rychlosti čtení při použití chromagenových filtrů.

18. Pohled arabských pacientů na české zdravotnictví

Toumová K.¹; Nováková D.¹

¹Zdravotně sociální fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
toumovakristyna@seznam.cz, mgr.dita.novakova@seznam.cz

Klíčová slova:

arabský pacient, české zdravotnictví, migrace

Abstrakt:

Úvod: V současné době stále dochází k velké migraci obyvatelstva. Tato migrace se projevuje také v českém zdravotnictví. V České republice bylo za rok 2012 ošetřeno 89 156 cizinců. V současnosti u nás stoupá počet cizinců z arabských zemí především mezi žadateli o azyl. Zdravotničtí pracovníci se tak budou s pacienty z arabských zemí setkávat i v budoucnosti.

Cíl: Cílem šetření bylo zjistit, jaké názory a zkušenosti mají arabští pacienti při kontaktu s českými zdravotníky. Zjistit, co hodnotí pozitivně či negativně při poskytování ošetrovatelské péče. Zjistit, jaké vidí rozdíly ve zdravotní péči v České republice a v zemi jejich původu.

Metoda: Šetření bylo realizováno pomocí kvalitativní metody, formou polostrukturovaných rozhovorů. Respondenti byli získáváni metodou sněhové koule. Výzkumný soubor tvořilo 15 respondentů pocházejících z arabských zemí, kteří se setkali s českým zdravotnictvím. Na našem území mají trvalý nebo krátkodobý pobyt.

Výsledky: Z výsledků vyplynulo, že arabští pacienti oceňují vysokou úroveň českého zdravotnictví, kvalitní materiální zabezpečení a také profesionální úroveň zdravotnických pracovníků. Negativně hodnotí velkou administrativu, dlouhé čekací lhůty nebo nedostatečné znalosti anglického jazyka především u všeobecných sester. Pozitivním ukazatelem je, že se respondenti neseťkali s diskriminací či odmítavým postojem ze strany ošetrojícího personálu.

Závěr: Pohled z druhé strany, tedy to, jak nás vnímají sami pacienti je vždy přínosný. Není tomu jinak ani u pacientů, kteří do České republiky přicházejí ze svýchrodných zemí a mohou tedy více jak kdokoli jiný srovnávat a hodnotit zdravotní péči v České republice. Takové informace jsou proto velmi užitečné pro další zlepšování poskytované ošetrovatelské péče českými zdravotníky.

19. Nozokomiální nákazy – výskyt a prevence katéetrových infekcí centrálního žilního řečiště

Červinková T.¹; Rabová M.¹

¹Fakulta zdravotnických studií, Univerzita Pardubice

tereza.cervinkova12@email.cz, martina.rabova@upce.cz

Klíčová slova:

centrální žilní katétr, katéetrové infekce, nozokomiální nákazy

Abstrakt:

Úvod: Nozokomiální nákazy představují značný medicínský problém, kdy se v českých nemocnicích ročně nakazí okolo 100 000 lidí. Nozokomiální nákazy zvyšují morbiditu i mortalitu, prodlužují dobu hospitalizace a zvyšují ekonomické náklady na péči. Práce byla podpořena projektem Kvalita péče ve zdravotnických zařízeních 2014 Studentské grantové soutěže Univerzity Pardubice.

Cíl: Cílem práce bylo vyhodnotit nozokomiální infekce centrálního žilního řečiště v předem daném zdravotnickém zařízení.

Metoda: Retrospektivní studie sledující výskyt počtu infekcí krevního řečiště v letech 2010 – 2014 v dané nemocnici a následně bylo provedeno skryté pozorování na Anesteziologicko-resuscitačním oddělení (ARO), jehož cílem bylo zjistit dodržování platného metodického pokynu v péči o centrální žilní katétr (kanylace, ošetřovatelská péče, dekanylace).

Výsledky: V letech 2010 – 2014 se objevilo celkem 195 infekcí krevního řečiště. Nejvíce infekcí bylo zjištěno na odděleních intenzivní a resuscitační péče (celkem 136 infekcí) a u zavedených centrálních žilních katétrů (celkem 127 infekcí). Periferní žilní katétr způsobil 48 infekcí krevního řečiště, arteriální katétr způsobil 19 infekcí krevního řečiště a v 1 případě nebyl určen typ katétru.

Nejčastějšími chybami ve skrytém pozorování na oddělení ARO bylo nepoužívání ochranných pomůcek při ošetřování, neprovedení hygienické dezinfekce rukou a nesprávná dezinfekce místa vpichu centrálního žilního katétru.

Závěr: Většina infekcí krevního řečiště vzniká na oddělení intenzivní a resuscitační péče u zavedených centrálních žilních katétrů. Důvodem vysokého počtu infekcí může být fakt, že na těchto odděleních jsou hospitalizováni pacienti ve velmi vážném zdravotním stavu, často ohroženi na životě.

Recenzenti:

Mgr. Vít Blanař
Mgr. Iveta Černožorská
Mgr. Linda Dvorská
Mgr. Věra Erbenová
Mgr. Jindra Holeková
Mgr. Lucie Chrudimská
Mgr. Romana Lebedínská
Mgr. Hana Ochtinská
Mgr. Markéta Paprštejnová, Ph.D.
Mgr. Helena Petržílková
Mgr. Jan Pospíchal
Mgr. Jitka Rusová
Mgr. Linda Říhová
Mgr. Zuzana Škorničková
Mgr. Kristýna Šoukalová
Mgr. Květoslava Štěpánková
Mgr. Lucie Vosmanská
Mgr. Jana Zezulová

Název	X. Celostátní studentská vědecká konference bakalářských a magisterských nelékařských zdravotnických oborů
Editoři	Mgr. Helena Petržílková, Ing. Eva Kynclová
Vydala	Univerzita Pardubice
Určeno pro	účastníky konference
Grafická úprava a sazba	Ing. Alena Komárková
Počet stran	24
Náklad	155 – CD
Datum vydání	duben 2015
Publikace neprošla jazykovou korekturou.	

ISBN 978-80-7395-894-7